

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת
הגה"ק רבי יעקב ב"ר יוסף פולק זצ"ל
הגה"ק רבי יהודה ב"ר ישׂרָאֵל אֶסָאד זצ"ל
ר' שלמה דב ב"ר משה זאב שיפמן ע"ה
שלמה בן ויקטוריה ז"ל
ר' אליהו ב"ר שמואל הוטרר ע"ה

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא

תורמין זיתי שמן - העומדים
להוציא שמן.

על זיתי כבש - זיתים שאין
עושים שמן, וכובשים אותן
ביין או בחומץ לקיים אותן
לאכילה. וזיתי שמן יפין
מזיתי כבש, הלכך מפרישים
מזיתי שמן על זיתי כבש דהוי
ליה מן היפה על הרע.

ויין שאינו מבושל - יפה
לשתיה מן המבושל.

כל שהוא כלאים בחבירו לא
יתרום מזה לזה - דאמר קרא
(במדבר יח) "כל חלב יצהר
וכל חלב תירוש ודגן", אמרה
תורה תן חלב לזה וחלב לזה.

חוץ מן הזונין - בערבי זוא"ן
ובלע"ז ויצ"א, ואינו אוכל
אדם ומקיימים אותו ליונים.

הקישות - בערבי פאקו"ס.

והמלפפון - בערבי כייא"ר.

מין אחד - ותורמין מזה על
זה.

שני מינים - ואין תורמין מזה
על זה, ואין הלכה כרבי
יהודה.

וְתוֹרְמִין זֵיתֵי שֶׁמֶן זֵיתִים מְשׁוּבְּחִים הָרְאוּיִים לְהוּצֵא מֵהֶם שֶׁמֶן עַל זֵיתֵי כֶּבֶשׂ
שְׂכׁוּבְשִׁים אוֹתָם בְּמֵי מֶלַח אוֹ בְּחֹמֶץ, וְאֵין בְּהֶם הֶרְבֵּה שֶׁמֶן, וְלֹא זֵיתֵי כֶּבֶשׂ עַל זֵיתֵי
שֶׁמֶן לְפִי שֶׁהוּא מִן הָרַע עַל הַיְּפָה, וְיֵין שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל וְכֵן תוֹרְמִים יֵין שֶׁאֵינוֹ מְבוּשָׁל
עַל יֵין הַמְּבֻשָּׁל לְפִי שֵׁיין שֶׁאֵינוֹ מְבוּשָׁל הוּא יָפֵה וּמוּבַחַר יוֹתֵר לְשִׁתְיָה מִיֵּין מְבוּשָׁל, וְלֹא
מִן הַמְּבֻשָּׁל עַל שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל יֵשׁ מִפְּרָשִׁים שְׂדֵבְרִים אֵלוֹ הֵם הַמֶּשֶׁךְ דְּבָרָיו שֶׁל רַבִּי
יְהוּדָה מֵהַמִּשְׁנָה הַקּוּדְמֹת, וְהוּא בֹא לְהַשְׁמִיעֵנוּ, שֶׁאֵפִילוֹ בְּמִקּוֹם שֶׁאֵין כֶּהָן, תוֹרְמִים זֵיתֵי
שֶׁמֶן וְיֵין שֶׁאֵינוֹ מְבוּשָׁל שֶׁהֵם מְשׁוּבְּחִים וְיָפִים יוֹתֵר, וְלֹא זֵיתֵי כֶּבֶשׂ וְיֵין מְבוּשָׁל, אֲעִי"פ שֶׁאֵלוֹ
מִתְקִימִים יוֹתֵר. זֶה הַפְּלֵל מִשְׁנֵתָנוּ בֵּאֵה לְסַכֵּם אֶת שְׁנֵי הַדִּינִים שְׁעֲלִיהֶם לְמַדְנוּ
בְּמִשְׁנֵי הַקּוּדְמֹת, א. שֶׁאֵין תוֹרְמִים מִמֵּין עַל שֶׁאֵינוֹ מִיֵּנוּ. ב. וְכֵן שֶׁתוֹרְמִים מִן הַיְּפָה עַל
הָרַע וְלֹא מִן הָרַע עַל הַיְּפָה. כָּל שֶׁהוּא כְּלָאִים בְּחֵבְרוֹ שְׁנֵי מִינִים שׁוֹנִים שֶׁהֵם כְּלָאִים
זֶה בְּזֵה, לֹא יִתְרוֹם מִזֵּה עַל זֵה, אֲפִלוּ מִן הַיְּפָה עַל הָרַע כְּמוֹ שֶׁבִיאָרְנוּ לְעִיל
בְּמִשְׁנֵה ד, שֶׁלְּמַדִּים דִּין זֶה מִן הַמִּקְרָאוֹת. וְאֵפִילוֹ בְּדִיעַבַּד, אֵין תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה, וְכָל
שֶׁאֵינוֹ כְּלָאִים בְּחֵבְרוֹ וְשְׁנֵי מִינִים שֶׁאֵינִים כְּלָאִים זֶה בְּזֵה, כְּמוֹבָא בְּמִסְכַּת כְּלָאִים,
תוֹרוֹם מִן הַיְּפָה עַל הָרַע כְּלוּמַר מִן הַמִּין הַמְּשׁוּבָּח עַל הַמִּין הַגְּרוּעַ, אֲבָל לֹא מִן
הָרַע עַל הַיְּפָה לְפִי שֶׁנֶּאֱמַר בְּתוֹרָה: "כֹּל חֶלֶב יִצְהַר וְכֹל חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן וְכוּ" כְּמוֹ
שֶׁבִיאָרְנוּ בְּמִשְׁנֵי הַקּוּדְמֹת. וְאִם תִּרְוֹם מִן הָרַע עַל הַיְּפָה - תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה
אִף כִּשְׁתֵּרֵם בְּמִזֵּד, הוּאִיל וּמְכַל מִקּוֹם הֵם רְאוּיִים לְאִכִּילָה. בְּגִמְרָא בְּבִלֵי יְבֻמוֹת (פֶּט, ע"ב)
שֶׁאֵלוֹ: מִנֵּיין לְתוֹרוֹם מִן הָרַע עַל הַיְּפָה שֶׁתְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה? שְׂכָתוֹב: "וְלֹא תִשְׂאוּ עֲלֵיו חֹטֵא
בְּהִרְיַמְכֶם אֶת חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ" (בְּמִדְבַר יח, לב) וּמְכַאֵן מִשְׁמַע שֶׁאֵם לֹא תִרְיָמוּ אֶת חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ,
תִּשְׂאוּ חֹטֵא, וְאִם אֵינוֹ קְדוֹשׁ, הֵינּוּ שֶׁאֵם תְּרוּמָתוֹ אֵינָה תְּרוּמָה, נְשִׂיאת חֹטֵא לְמָה? מְכַאֵן
לְתוֹרוֹם מִן הָרַע עַל הַיְּפָה שֶׁתְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה, חוּץ מִן הַזּוֹנִין עַל הַחֲטִיִּים שֶׁהַתוֹרוֹם מִן
הַזּוֹנִין עַל הַחֲטִיִּים, אֲעִי"פ שֶׁאֵינִים כְּלָאִים זֶה בְּזֵה, כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְנוּ בְּמִסְכַּת כְּלָאִים (א, א):
"הַחֲטִיִּים וְהַזּוֹנִין אֵינִן כְּלָאִים זֶה בְּזֵה" מְכַל מִקּוֹם אֵין תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה, וְהִטְעַם הוּא לְפִי:
שֶׁאֵינִן אֲכָל שֶׁאֵין הַזּוֹנִין רְאוּיִים לְאִכִּילַת אָדָם, וְכֵבֵר לְמַדְנוּ שֶׁהַזּוֹנִין הֵם מִן גְּרַעֲיִים
שְׁחוּרִים הַגְּדֵלִים בֵּין הַחֲטִיִּים, וְיֵשׁ שְׂמִקְיָמִים אוֹתָם לְאִכִּילַת יוֹנִים. וְהַקְּשׁוֹת
וְהַמְּלַפְפוֹן שֶׁאֵינִים כְּלָאִים זֶה בְּזֵה, נִחְשְׁבִים הֵם מִן כְּסוּג אֲחָד לְעֵנִיין תְּרוּמָה,
וְתוֹרְמִים מִזֵּה עַל זֵה. רַבִּי יְהוּדָה שְׁחוּלַק אֹמֵר: שֶׁהַקְּשׁוֹת וְהַאֲבָטִיחַ נִחְשְׁבִים הֵם
שְׁנֵי מִינֵין שׁוֹנִים, וְלִכֵּן אֵין תוֹרְמִים זֶה עַל זֵה, וְכֵן גַּם לְעֵנִיין כְּלָאִים סוֹבֵר רַבִּי יְהוּדָה
שֶׁהֵם כְּלָאִים זֶה בְּזֵה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

התורם וכו' - בשוגג איירי, ואפי"ה יחזור ויתרום, דהוי קרוב למזיד משום דהוה ליה [למטעמיה].
ונמצאת של חומץ כו' - שהתורם מן החומץ על היין אין תרומתו תרומה, דיין וחומץ שני מינים הן.
אם ספק - עד שלא תרמה החמיצה או לאחר שתרמה החמיצה.
תרומה ויחזור ויתרום - ונותן שתיהן לכהן, וכהן נותן לו דמי הראשונה שהיא גדולה מן השניה, שהשניה מתמעטת כפי מה שעולה תרומת הראשונה, ולפי שהכהן הוא המוציא מחבירו, ואנן קיימא לן בכל דוכתא 'המוציא מחבירו עליו דוכתא' הראיה, לפיכך אינו לוקח בלא דמים אלא הקטנה, וצריך שיתן לו דמי הגדולה שהיא הראשונה.
הראשונה אינה מדמעת בפני עצמה - אם נפלה לפחות ממאה של חולין אין נעשית מדומע, דשמא אינה תרומה אלא השניה היא תרומה, וכן השניה אינה מדמעת בפני עצמה שמא הראשונה תרומה ולא השניה.
ואין חייבים עליה חומש - זר שאכל הראשונה לבדה או השניה לבדה, אינו משלם חומש כדן שאר אוכלי תרומה בשגגה.

התורם קשות ונמצאת מרה ומבואר בירושלמי שקישות מרה היא ספק אוכל, או התורם **אבטיח ונמצא סרוח** מקולקל ואינו ראוי לאכילה, ולא ידוע אם היה מקולקל בשעה שתרם - מה שתרם נחשב **תרומה** אולם **ויחזור ויתרם** כלומר שמשום ספק צריך לתרום שנית, ונותן לכהן את שתיהן, והכהן משלם לו את שווי התרומה הראשונה, שהיא התרומה הראשונה גדולה בכמות מן השניה, שהרי השניה ניטלת ממה שנשאר לאחר הפרשת התרומה הראשונה, וכיוון שיש כאן ספק, אין הכהן נוטל כתרומה ללא תשלום אלא את התרומה הקטנה, לפי הכלל של המוציא מחברו עליו הראיה.
התורם תבית של יין ונמצאת של חמץ ומבואר בירושלמי שמשנתנו היא כרבי, הסובר שיין וחומץ נחשבים כשני מינים, ואין תורמים מזה על זה. אזי **אם ידוע** לפני שתרם **שהיתה של חמץ עד שלא תרמה** עוד לפני שתרם ממנה - **אינה תרומה** שהתורם מן החומץ על היין אין תרומתו תרומה, לפי שהם שני מינים שונים כמו שביארנו, אולם **אם משתתרה החמיצה** אבל אם ידוע, שבשעה שתרמה היתה של יין, ורק לאחר התרומה החמיצה, **הרי זו תרומה** ויינו של כהן החמיץ, היינו היין שניתן לו כתרומה החמיץ, **אם יש ספק** מתי החמיץ היין, האם קודם שתרמה או לאחר שתרם - אזי מה שתרם נחשב **תרומה ויחזור ויתרם** משום ספק, ונותן את שתי התרומות לכהן, והכהן משלם לו תמורת התרומה הראשונה, כמו שביארנו ברישא.
הראשונה אינה מדמעת בפני עצמה אם נפלה התרומה הראשונה לתוך חולין, אף שאין בחולין מאה חלקים כנגדה, אין התערובת נעשית 'מדומע', ותהא אסורה לזרים, שמא זו אינה תרומה, אלא השניה היא התרומה, אולם יוציא מהתערובת כשיעור מה שנפל לתוכה מהתרומה וייתן לכהן, **ואין חייבין עליה חמש** זר האוכלה בשוגג, אינו חייב לשלם חומש נוסף על דמי שוויה, כדן האוכל תרומה בשוגג, שמא אינה תרומה, **וכן השניה** וכן גם התרומה השניה שתרם אינה מדמעת בפני עצמה, ואין חייבים עליה חומש, שמא הראשונה היתה התרומה, וזו אינה תרומה. אבל אם נפלו שתיהן כאחת הרי הן מדמעות, כמבואר במשנה הבאה.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)